

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

DOMOWY KOŚCIÓŁ
DIECEZJI TORUŃSKIEJ

Rozpoczęcie Roku
Formacyjnego

Rocznica wyboru
Ojca Św. Jana Pawła II

Bal Niepodległości

Szczęść Boże

Hasło tego roku formacyjnego brzmi: „Wolni i wyzwalający”, dlatego nasz Bal Niepodległości nabiera szczególnego znaczenia, gdyż promuje zabawę bez alkoholu. Różnych bali jest organizowane wiele, ale bezalkoholowe są bardzo nieliczne. Dzięki wsparciu sponsorów, w tym przede wszystkim władz samorządowych, można było zrobić bal na wysokim poziomie. Wielkie podziękowania należą się wszystkim, którzy poświęcili swój prywatny czas na organizację tej imprezy, a tym samym promocję Nowej Kultury. W intencji trzeźwości narodu modliliśmy się podczas mszy św. i czuwania w kościele pw. Matki Bożej Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II, zorganizowanych przez rejon Rubinkowo.

W listopadzie modliliśmy się za zmarłych członków naszej wspólnoty. Za każdego z nich została zapalona świeca. Tych świec było ponad 90. Zdaliśmy sobie sprawę, że to 9 kręgów, czyli mamy rejon naszych orędowników w Niebie! Dziękujemy rejonowi IV za pokazanie nam w taki sposób, jak wielkie wsparcie mamy u Pana.

Jako nowa para diecezjalna spotkaliśmy się z połową diakonii działających w naszej wspólnotcie, aby omówić ich plany na ten rok formacyjny. Byliśmy też na spotkaniu kręgu rejonowego w Chełmnie. Wszędzie tam widzieliśmy ludzi rozmodlonych, zaangażowanych, poświęcających swój czas dla Pana i wspólnoty. Jakże budującym jest, gdy spotkanie robocze z diakonią zaczyna się modlitwą o prowadzenie przez Ducha Św. Czasami zapalana jest również świeca. To dla nas umacniające świadectwo wiary – wiary, za którą idą uczynki. Gdy bliżej i dokładniej poznajemy pracę danej diakonii, to widzimy, jak wiele jest szczegółów, a każdy z nich wymaga troski, czasu i pracy. A przecież każdy ma swoje rodziny, w pierwszej kolejności wymagające uwagi. Gdy to widzimy, rodzi się w nas wielkie uznanie dla osób podejmujących posługę w diakoniach i rejonach. Czasami owoce są widoczne na pierwszy rzut oka, a czasami tej pracy i jej efektów wcale nie widać – tak samo, jak z budową domu. Kto budował dom, ten wie, jaki ogrom prac trzeba wykonać, aby zbudować dobre fundamenty, a po ich zasypaniu nie widać

nic. Tak może być przez dłuższy czas, gdy ręce są tylko dwie. Chcielibyśmy, aby diakonie docierały ze swoją posługą do wszystkich rejonów, a nawet kręgów, ale do tego potrzeba posługujących. Gdy zadanie rozłoży się w sposób dobrze przemyślany na wiele osób, to może zostać wykonane większe dzieło i nikt nie będzie przemęczony, a rodziny nie zazną uszczerbku. Mamy w diakoniach wspinających fachowców, dobrze znających różne tematy. Dołączajmy do ich zespołów. Nawet jeżeli mielibyśmy wykonać tylko jedno zadanie w ciągu roku, to złoży się ono na wiele działań, które przyniosą dużą korzyść.

Wielu rodziców z Domowego Kościoła szukało wspólnoty dla swoich dzieci. Ogromnie się cieszymy, że od paru lat zaczynają powstawać w naszej diecezji grupy młodzieżowe i grupy Dzieci Bożych. W niniejszym numerze pokazujemy miejsca, gdzie takie wspólnoty powstały. W następnych numerach podamy również wskazówki, jak znaleźć rekolekcje dla naszych pociech. Oazy dla młodzieży są organizowane w tych samych terminach, co Oazy Rodzin, zatem jest to gotowa odpowiedź na pytanie, co zrobić ze starszymi dziećmi podczas rekolekcji rodziców.

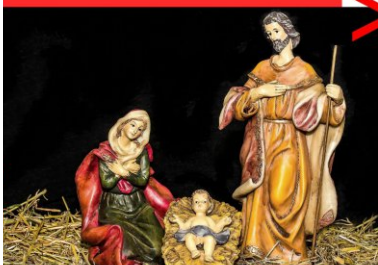
Stając do zdjęcia wraz z innymi parami diecezjalnymi podczas Balu Niepodległości zdaliśmy sobie sprawę, jak ważna jest ciągłość wykonywanych posług. Doceniamy pracę tych, co działali przed nami, a trzeba już myśleć o przygotowaniu tych, którzy przyjdą po nas.

Kasia i Marek
para diecezjalna

Co przed nami

GRUDZIEŃ
2019

ADWENT CZAS OCZEKIWANIA

Jesteśmy w trakcie adwentu, czyli radosnego oczekiwania na przyjście Zbawiciela. Za chwilę Boże Narodzenie. Kierując się słowami ks. Franciszka Blachnickiego, starajmy się wprowadzać liturgię tego okresu w życie naszych rodzin. Uczestniczmy wraz z dziećmi w nabożeństwach. Wzbogacajmy życie duchowe w naszych domach poprzez śpiewy ad-

wentowe, a potem kolędy. Wieczerza wigilijna, łamanie się opłatkiem, czytanie fragmentu o narodzeniu Pana Jezusa to szczególnie czas dla naszych rodzin. Tego Wam życzymy.

To patronalne święto Domowego Kościoła. Będziemy świętować je w naszych parafiach, zachęcając do udziału również rodziny spoza wspólnoty. W niektórych parafiach organizowane jest odnowienie przysiężeń małżeńskich, niekiedy ma miejsce niedziela świadectw, w niektórych parafiach lub rejonach organizowana jest agapa po mszy albo wspólny obiad.

grudzień 2019

NIEDZIELA ŚWIĘTEJ RODZINY

KARNAWAŁ

GRUDZIEŃ 2019

Na kręgu diecezjalnym zostało ustalone, że w tym roku formacyjnym nie będziemy organizować diecezjalnego balu karnawałowego. Zdarzało się w ubiegłych latach, że bale karnawałowe były organizowane również w niektórych rejonach lub parafiach. Jest to dobry sposób ewangelizacji i propagowania Nowej Kultury. Zachęcamy do

rozszerzania oferty tego rodzaju zabawy. Prosimy, przekazujcie nam informacje o organizowanych balach, aby pary spoza waszej parafii lub rejonu mogły do was dołączyć.

To czas wypoczynku i zabawy, ale może być to również czas rekolekcji. W tym okresie jest ich organizowanych wiele, również 15-dniowe Oazy Rodzin. Zastanówcie się – może czas zimowy jest dla was dogodniejszy na długie rekolekcje niż letni? Nasza diecezja poprowadzi ORAR II w Toruniu w Domu Pielgrzyma – takie rekolekcje są niezbędne dla posługujących jako animatorzy kręgów.

Kasia i Marek

REKOLEKCJE ZIMOWE

GRUDZIEŃ 2019

PLAN ROKU FORMACYJNEGO 2019/2020

- 08.12.2019 Spotkanie Wspólnoty w rejonach
- 29.12.2019 Święto Św. Rodziny w parafiach
- 17–19.01.2020 Spotkanie Odpowiedzialnych Domowego Kościoła
- 28.02.–01.03.2020 Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie
- 07.03.2020 Krąg Diecezjalny
- 12–14.03.2020 Rekolekcje Wielkopostne
- 14.03.2018 Spotkanie Wspólnoty (organizuje rejon Koniuchy)
- 28.03.2020 Dzień Wspólnoty Diakoni Diecezjalnych
- 09.05.2020 Spotkanie Wspólnoty - Szkoła Formacji (organizuje rejon Bielawy)
- 16.05.2020 Pielgrzymka do Kalisza (organizuje rejon Brodnica)
- 30.05.2020 Krąg Diecezjalny
- 07.06.2020 Spotkanie Wspólnoty - Zakończenie roku formacyjnego (organizuje rejon Chełmno)

Szukam Oazy

Oazy to miejsca na pustyni, obfitujące w roślinność dzięki obecności źródlanej wody. Przenosząc to określenie na płaszczyznę społeczną, powiemy że są to miejsca, w których można znaleźć bezpieczeństwo, spokój i ład, miejsca wyróżniające się dobrem. Kontynuując tę myśl, można powiedzieć, że Kościół to oaza świata, gdzie współczesny człowiek powinien znaleźć samego Boga, który jest źródłem wyższej wymienionych wartości. Kościół święty to wielka rzeczywistość, w której żyje Chrystus i Jego wyznawcy, rzeczywistość, która w targanym falami różnego rodzaju niepokojów świecie stanowi rodzaj oazy, dającej życie i siły.

Aby tak było, potrzeba w każdej parafii ludzi zrzeszonych w różne wspólnoty – dzieci, młodzieży i dorosłych – które będą ożywiały życie religijne. W Kościele jedną z takich wspólnot jest Ruch Światło-Życie, mający na celu pogłębianie wiary i życie Ewangelią. Zaszczepił go sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki, który nazywał te wspólnoty również Oazami Żywego Kościoła. Oazowe zasady zostały przyjęte szczególnie przez ludzi młodych, ale także przez małżeństwa, rodziny, grupy przyjaciół, którzy na serio chcą traktować Pana Boga, czyli chcą wyjść z pozorowanej wiary i religijności pozbawionej osobowej relacji z Jezusem. Gdyby w każdej parafii znalazła

Brodnica

– **parafia pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej**
Adres: ul. Farna 1, 87-300 Brodnica
Kontakt: ks. Mateusz Chudziński, tel. 517 874 018
Formacja: do Oazy Nowego Życia I

Chelmża

– **parafia pw. św. Mikołaja Biskupa**
Adres: ul. Tumska 14, 87-140 Chelmża
Kontakt: ks. Przemysław Syrkowski, tel. 503 857 256
Formacja: do Oazy Dzieci Bożych I

Grudziądz

– **parafia pw. św. Mikołaja Biskupa**
Adres: ul. Kościelna 1, 86-300 Grudziądz
Kontakt: ks. Piotr Śliwiński, tel. 663 386 976
Formacja: do Oazy Nowego Życia I

– **parafia pw. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny** (Marianie)
Adres: ul. Mickiewicza 43, 86-300 Grudziądz
Kontakt: ks. Mateusz Cielecki, tel. 737 723 181
Formacja: do Oazy Dzieci Bożych I, do Oazy Nowego Życia I, do Oazy Nowego Życia III

– **parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny**
Adres: ul. Moniuszki 8, 86-300 Grudziądz
Kontakt: ks. Waldemar Konczalski, tel. 603 286 788, w.konczalski@op.pl
Formacja: do Oazy Nowego Życia I, do Oazy Nowego Życia II

Kowalewo Pomorskie

– **parafia pw. św. Mikołaja**
Adres: Plac 700-Lecia 24, 87-410 Kowalewo Pomorskie
Kontakt: Zuzanna Tałaja, tel. 784 357 956
Formacja: do Oazy Dzieci Bożych I, do Oazy Nowego Życia I, do Oazy Nowego Życia III

Toruń

– **parafia pw. św. Michała Archanioła** (Michaelici)
Adres: ul. Rybaki 59, 87-100 Toruń
Kontakt: ks. Grzegorz Flis, tel. 790 593 163
Formacja: do Oazy Dzieci Bożych I, do Oazy Nowego Życia I, do Oazy Nowego Życia II, do Oazy Nowego Życia III

– **parafia pw. NMP Częstochowskiej** (Paulini)
Adres: ul. Konstytucji 3 Maja 3 C, 87-100 Toruń
Kontakt: Malwina Matecka, tel. 500 430 715
Formacja: do Oazy Nowej Drogi I, do Oazy Dzieci Bożych I

– **Salezjańska Szkoła Podstawowa**
Adres: ul. Św. Jana Bosko 1, 87-100 Toruń
Kontakt: ks. Bartłomiej Chmielewski, tel. 788 931 188
Formacja: do Oazy Dzieci Bożych I

– **Wydział Teologiczny Oaza Akademicka**
Adres: ul. Gagarina 37, 87-100 Toruń
Kontakt: ks. Andrzej Jankowski, tel. 692 801 464
Formacja: do Oazy Nowego Życia I, do Oazy Nowego Życia II, do Oazy Nowego Życia III, po Oazie Nowego Życia III

Złotoria

– **parafia pw. św. Wojciecha**
Adres: ul. Pomorska 9, 87-124 Złotoria n. Wisłą
Kontakt: Justyna Zalewska, tel. 601 348 600
Formacja: do Oazy Dzieci Bożych I

Odpowiedz do str 8

Ufamy, że Duch Święty pokieruje i poprowadzi według Swojej woli.

się grupa zaangażowanych, głęboko wierzących osób, budowała ona Kościół od wewnątrz, uaktywniała tych letnich, trwających w letargu, ożywiała wiarę i przyciągała do Chrystusa i Jego Kościoła tych, którzy jeszcze Go nie poznali.

Dobrze, że coraz częściej pojawiają się pytania, gdzie można znaleźć w diecezji toruńskiej wspólnoty oazowe dziecięce i młodzieżowe, aby można rozpocząć lub kontynuować formację w Ruchu Światło-Życie. Oby

tych miejsc było coraz więcej, aby ludzie uformowani byli gotowi do służby w Kościele i coraz częściej przyczyniali się do powstawania nowych wspólnot, których źródłem jest Chrystus Sługa.

Ks. Waldemar Konczalski

Poniżej zamieszczamy miejsca w naszej diecezji, w których można znaleźć oazę oraz kontakty do osób odpowiedzialnych za formację.

Rekolekcje organizowane przez DK diecezji toruńskiej

Rekolekcje zimowe

ORAR II
Dom Pielgrzyma, Toruń, 29.01–02.02.2020r.
zgłoszenia: Grażyna i Jarek Rogozińscy,
tel. 608 658 781, 519 123 997,
email: rogozjar@interia.pl,
moderator: ks. Zdzisław Pietkiewicz

Rekolekcje letnie

Oaza Rodzin I
Pyzówka k/ Nowego Targu, 17.07–02.08.2020r.
moderator: ks. Łukasz Skarzyński,
zgłoszenia: Kamila i Marcin Szablewscy,
tel. 509 567 535, 505 324 678

Oaza Rodzin II,
Rzeszów, 17.07–02.08.2020r.
szczegóły wkrótce na stronie internetowej,

Oaza Rodzin III,
Częstochowa, 17.07–02.08.2020r.
moderator: ks. Dariusz Aniołkowski,
szczegóły wkrótce na stronie internetowej

ORAR I,
Nowa Wieś Szlachecka, 24–28.07.2020r.
szczegóły wkrótce na stronie internetowej

5. ORAR II,
Zamek Bierzgłowski, 23–27.08.2020r.
szczegóły wkrótce na stronie internetowej

RADOŚĆ W EWANGELII EWANGELIA RADOŚCIĄ
Dom Pielgrzyma, Toruń, 29.06.–05.07.2020r.
zgłoszenia: Helenka i Włodek Coghen,
tel. 601 636 810 i 609 101 580, kapłan
moderator: Dariusz Aniołkowski

Rok KWC w naszej diecezji

Po 40 latach dzieła Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, w naszej diecezji przyszedł „czas łaski” – pragnienie ożywienia posługi tym charyzmatem – przejawiający się w temacie roku pracy „Wolni i wyzwalający”. W języku łacińskim mówimy o zaangażowaniu „ad intra” oraz „ad extra”, czyli w odnowie charyzmatu wewnątrz wspólnoty oazowej oraz w nowej formie zaangażowania na zewnątrz naszej wspólnoty. Wielkim darem jest rozwijająca się diecezjalna diakonia wyzwolenia, jak i powstała grupa członków KWC w Wyższym Seminarium Duchownym w Toruniu..

Troska o wierność charyzmatowi Ruchu Światło-Życie spoczywa dziś w sposób szczególny na najliczniejszej jego części, którą jest wspólnota Domowego Kościoła. Członkowie diecezjalnej diakonii wyzwolenia podjęli się ambitnego planu dotarcia osobiście do każdego kręgu na jedno spotkanie w ciągu całego roku, aby porozmawiać o miejscu charyzmatu Krucjaty Wyzwolenia Człowieka w życiu poszczególnych małżeństw z Domowego Kościoła. Warto sobie zdać sprawę z prostego faktu, że idea abstynencji była obecna w naszym ruchu od samego początku. Wyniósł ją czcigodny sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki jeszcze z ruchu harcerskiego, później rozwijał ją od 1954 roku w Oazach Dzieci Bożych oraz w powstałej w 1957 roku Krucjacie Trzeźwości, która zmieniła rok później nazwę na Krucjatę Wstrzemięźliwości, aby od 1963 roku na trwałe zaszczerpić ją w Oazach Niepokalanej dla dziewcząt i Oazach Nowego Życia dla chłopców. Ten styl życia był więc obecny u samych początków Domowego Kościoła, gdy dzieło oazowe zostało ubogacone charyzmatem Ekip Notre Dame. Jest więc szczególnym wezwaniem dla członków oazy rodzin, którzy już od wielu lat (nie raz od kilkudziesięciu!) trwają we wspólnocie, aby przyjęli w całości nasz charyzmat i służyli swoim świadectwem młodszemu oazowiczom. Okazuje się bowiem, że można trwać latami we wspólnocie, akceptując charyzmat Ruchu selektywnie. Nie musimy się również lękać przedstawiania nowym kandydatom do oazy rodzin całego bogactwa naszego charyzmatu, pozostawiając oczywiście wolność w dojrzewaniu do przyjęcia kolejnych jego elementów. Ten proces wymaga z reguły kilku lat pracy formacyjnej, w której szczególne miejsce zajmuje Oaza Rodzin I i II stopnia.

Kolejną inicjatywą są organizowane od wielu lat bale bezalkoholowe, wśród których na pierwszym miejscu trzeba wymienić Bal Niepodległości. Wspierajmy jego organizatorów, aby Bal Niepodległości dalej się rozwijał. W przyszłym roku będzie on związany z setną rocznicą przyłączenia Torunia do wolnej Polski. Oprócz niego zapraszam na bal sylwestrowy w mojej parafii w Przecznie. Rozpocznie się Eucharystią 31 grudnia o godz. 19.00, która wprowadzi nas w uroczy-

ść Świętej Bożej Rodzicielki. Ciąg dalszy zabawy będzie miał miejsce w świetlicy wiejskiej w Dębinach z udziałem kilkuosobowej orkiestry. Dzięki dofinansowaniu z gminnych programów profilaktycznych, koszt wynosi jedynie 100 zł od uczestnika. Aby rozwijać umiejętności organizowania takich zabaw, w dniach od 14 do 16 lutego (również w Przecznie), zostanie zorganizowany Kurs Wodzirejów Dobrej Zabawy, który poprowadzi Marcin Klamon z zespołem SHADOW.

Natomiast w sobotę 14 marca w Brodnicy odbędzie się diecezjalny Kongres „Ku trzeźwości Narodu”. Po dwóch edycjach wojewódzkich w Toruniu i Bydgoszczy oraz edycji powiatowej w Łubiance przyszedł czas, aby podzielić się doświadczeniem w wymiarze diecezjalnym. Celem Narodowego Programu Trzeźwości jest zaangażowanie samorządowców i środowiska nauczycieli w dzieło wyzwolenia Polski z plagi alkoholizmu. Problem troski o trzeźwość nie ogranicza się bowiem tylko do pracy grup Anonimowych Alkoholików, czy z drugiej strony, do propozycji modlitwy i postu abstynencji głoszonej w Kościele.

I wreszcie zwieńczeniem tego roku pracy diakonii wyzwolenia w wymiarze filialnym będzie Oaza Rekolekcyjna Diakonii Wyzwolenia w Wilnie w dniach od 11 do 19 lipca 2020 r. Ośmiodniowy czas jej trwania umożliwi zarówno spokojne przeżycie 4-dniowego programu samych rekolekcji, jak i poznanie Wilna. Prowadzić będą te rekolekcje wraz ze Stanisławą Orzeł z Krościenka, która diakonię Krucjaty współtworzy od samego początku. Dopracowywany jest obecnie szczegółowy plan rekolekcji i kosztorys, który szacunkowo wyniesie 1.000 zł. Od grudnia członkowie KWC, którzy chcą służyć tym charyzmatem, będą mogli się zapisywać. Łącznie będzie mogło wziąć udział w rekolekcjach 50 osób (ilość miejsc noclegowych oraz w autokarze).

Zapraszam na spotkania diakonii diecezjalnej do Przeczna w pierwsze soboty miesiąca na godz. 8.00.

ks. Wacław Dokurno

Spotkania z bł. ks. Stefanem Wincentym Frelichowskim cz. IV Seminarium - czas pytań i poszukiwań

Jesienią 1931 r. Stefan przekroczył próg seminarium duchownego w Pelplinie. Następne sześć lat miał spędzić w przebudowanych pomieszczeniach po dawnym klasztorze cysterskim oraz w murach gotyckiej katedry. Był to okres intensywnej pracy wewnętrznej młodego człowieka, nie był on łatwy, ale za to niezwykle głęboki i twórczy.

W liście do kuzynki Stanisławy Olszewskiej z 24 stycznia 1932 r. Stefan jako kleryk pierwszego roku tak napisał:

Ciężko mi było opuścić dom, opuścić Chełmżę, z wielu powodów, dużo przyczyn. Serce do Chełmży ciągnęło. Ale głos inny, głębszy, głos wskazujący mi jasno cel życia, zwyciężył. I teraz widzę, że jestem na mej drodze i szczęśliwy jestem. Chociaż nie myśl, że to łatwo idzie, tak bez walki. Nie. Wszyscy ludźmi jesteśmy. Trudno nam odwyknąć od złych przywar i skłonności. To naturalne, ale walczyć trzeba, bo dopiero po walce jest zwycięstwo.

Pierwszy seminaryjny zapis w Pamiętniku to następujące słowa:

Kto mnie przywołał? Po co przyszedłem? Dlaczego tu jestem? Jakim być powinienem? Powołał mnie Chrystus. Ja zaprawdę mogę powiedzieć, że On mnie powołał. Bo dlaczego ja, który posiadałem miłość kobiety, sympatie ludzkie. Dlaczego ja, przed którym otworem stał świat cały, mogłem pójść gdzie chciałem, poszedłem tutaj. Poszedłem tutaj żyć dla Boga, dla Chrystusa. Przyszedłem uświęcić się. Przyszedłem stać się kapłanem wedle serca Bożego. Chcę osiąść wiarę św. Piotra, mądrość św. Pawła, ale serce chcę mieć św. Jana. (Pamiętnik, 3 I 1932 r.)

Jak wyobrażał sobie przyszłe kapłaństwo? Jakie refleksje czynił nad ówczesną posługą kapłanów?

W Pamiętniku czytamy:

Kapłan dzisiejszy stał się wygodnisiem. Nie tyle żeby żył wygodnie. Może nawet nie, ale wygodnisiem przez to, że stracił w sobie ducha apostołstwa, stracił

poznanie swego celu. On ma zdobywać dusze, przyciągać je do siebie, zdobywać dla Chrystusa. On ma wyjść po dusze. Szukać ich po zaułkach i suterynach, szukać ich po salonach i pałacach. Szukać ich po domach mieszczan i chatach kmieci. Szukać, przyprowadzić do Pana i tam im otworzyć skarby religii. Kapłan zaś dzisiaj siedzi i czeka na dusze.

Tu kapłan powinien być apostołem. Tu iść, tu nie spoczywać ani na chwilę. Na czele ugruntowanych wiernych, którzy dadzą przykład, kim jest chrześcijanin, kapłan niech idzie po dusze, a nie czeka na dusze i pieniądze. Tak więc kapłaństwo dzisiaj przeważnie straciło swój ideał. Zniżyło stan kapłański z powołania do zwykłego zawodu. (Pamiętnik, 25 IV 1932 r.)

dk. prof. Waldemar Rozyński

Rozpoczęcie roku formacyjnego - fotorelacja

Nowy moderator, nowa para diecezjalna, służba liturgiczna. Kto tu rządzi?

Odpowiedź na stronie 4.

Chór aniołów sprawił, że było niebiańsko.

Nowi rejonowi rejonu I Iwona i Rysiu Talarek przejmują świecę z radością. Za ich plecami anioł stróż? Nie, to zdający postługę Jarek Rogoziński. Liczymy, że będzie wraz z Grażynką ich wspierał.

Przekazanie postługi w rejonie Brodnica. Świecę przyjmują Mirka i Henryk Cieślińscy. Zdający postługę Paweł Krajnik czeka z gotową listą zadań dla nich. Ale pamiętajmy – diakonia „leżenia bykiem byłych rejonowych” jeszcze nie została powołana.

Dobra Nowina? Będzie trzeba do tego zajrzeć. A zgodnie z zasadami Domowego Kościoła to nawet regularnie zaglądać.

Radość naszych moderatorów przepelnia nas optymizmem.

Dzień wspólnoty w rejonie Brodnica

W niedzielę 6 października 2019 roku odbył się Rejonowy Dzień Wspólnoty – spotkanie rozpoczynające nowy rok formacyjny Wspólnoty Domowego Kościoła Rejonu Brodnica. Tym razem korzystaliśmy z gościnności księdza Sławomira Witkowskiego w parafii pw. Świętego Bartłomieja Apostoła w Mszanie.

Spotkanie rozpoczęło się mszą św. pod przewodnictwem wspomnianego księdza proboszcza i rejonowego moderatora DK ks. Marcina Kaczyńskiego. Ksiądz Marcin, przytaczając słowa Apostołów kierowane do Jezusa: „dodaj nam wiary”, zachęcał do ufności Panu, do podjęcia misyjnej posługi, realizowania swojego powołania, bycia wzorem dla innych w drodze do Chrystusa. Kapłan odwołał się do zadań, które stoją przed nowymi parami animatorami. W słowach otuchy zapewnił, iż nie należy bać się nowych wyzwań, bo łaski, które wypływają z ich realizacji są dużo większe niż wysiłek włożony w tę służbę. W trakcie Eucharystii złożony został dar przystąpienia do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. Jak zwykle miało to podniosły charakter i było świadectwem realizacji słów ks. Franciszka Blachnickiego o dawaniu siebie w darze innym. Pod koniec

mszy św. nowa para rejonowa Mirka i Henryk Cieślińscy podziękowali za posługę ustępującej parze rejonowej Małgosi i Pawłowi Krajnikom. Nie zabrakło też świadectw porekolekcyjnych. Podzieliły się nimi trzy pary, m.in. Renia i Jacek z kręgu Parafii Jezusa Miłosiernego w Brodnicy, którzy przypomnieli o konieczności otaczania modlitwą małżeństw przechodzących kryzys, a także o objęciu stałą modlitwą kapłanów, którzy prowadzą nas do świętości. Po uczcie dla ducha odbyła się uczta dla ciała. W namiocie, przy kawie z ciastem, odbyła się agapa. Mimo zimnego popołudnia atmosfera życzliwości, uśmiechy innych, rozmowy, a także ciepła herbata i słodkości przyjemnie nas rozgrzały. Podtrzymaniu tego ciepła duchowego sprzyjało ognisko, podczas którego piekliśmy kiełbaski, a animatorzy przedstawili kręgi, w których posługują. Tak rozpoczął się nowy rok formacyjny Domowego Kościoła Rejonu Brodnica. Jesteśmy gotowi na nowe wyzwania i współpracę z łaską Bożą. I niecierpliwie oczekujemy kolejnego rejonowego spotkania wspólnoty.

Chwała Panu. S.O.

Czuwanie w rocznicę wyboru kard. Karola Wojtyły na papieża

W środę 16 października miało miejsce spotkanie wspólnoty Domowego Kościoła naszej diecezji w kościele pw. Matki Bożej Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i Jana Pawła II w Toruniu. Zebraliśmy się, aby wspólnie wziąć udział we mszy św. oraz czuwaniu z okazji kolejnej, bo już 41. rocznicy wyboru kardynała Karola Wojtyły na papieża. Spotkanie rozpoczęliśmy mszą świętą pod przewodnictwem moderatora diecezjalnego – ks. Dariusza Aniołkowskiego. Do posługi czytania Pisma Św., psalmu, modlitwy wiernych oraz niesienia darów zaangażowały się chętne osoby z kręgów przy parafiach pw. Matki Bożej Królowej Polski, bł. Marii Karłowskiej, Maksymiliana Marii Kolbe oraz Najświętszej Marii Panny Częstochowskiej, natomiast do posługi liturgicznej przy ołtarzu włączyli się bracia z rejonów toruńskich innych niż Rubinkowo. Po przeżyciu Eucharystii, przy wystawionym Najświętszym Sakramencie, trwaliśmy na czuwaniu na przemian adorując Pana Jezusa w milczeniu, wsłuchując się we fragmenty listu „*Gratissimum sane*” św. Jana Pawła II do rodzin oraz śpiewając pieśni umacniające przeżywanie treści rozważań. Przygotowania tekstów oraz w większości prowadzenia czuwania podjęli się Ela i Piotr Mućka, przy skromnej, ale nieocenionej, pomocy Magdy i Ja-

nusza Pieszczek. Bardzo dziękujemy! Charakter tego spotkania oraz dzień tygodnia i pora nie pozwoliły co prawda na późniejsze spotkanie w formie agapy, ale przed rozejściem się do domów mieliśmy okazję przywitać się z siostrami i braćmi i wymienić parę zdań. Pozostajemy w nadziei, że to krótkie spotkanie naszej wspólnoty na czuwaniu przyczyniło się do przypomnienia i odświeżenia myśli św. Jana Pawła II odnośnie więzi w rodzinie i wagi sakramentu małżeństwa, a przede wszystkim otworzyło nas, po raz kolejny, na działanie Ducha Świętego.

Chwała Panu!
Justyna i Krzysiek

101. rocznica odzyskania niepodległości i tyłuż uczestników – tak jednym zdaniem można streścić kolejną, czwartą już edycję balu, który 9 listopada odbył się w toruńskim Dworze Artusa. Zgodnie z zamysłem organizatora, Fundacji Domowego Kościoła Diecezji Toruńskiej, miał on charakter bezalkoholowy, a zarazem charytatywny – uzyskany dochód zostanie przeznaczony na dofinansowanie udziału w letnich rekolekcjach dla małżeństw z naszej wspólnoty oraz z Ukrainy.

Zanim rozpoczęły się tańce, uczestnicy wysłuchali koncertu w wykonaniu solistów i toruńskiej orkiestry wojskowej, która zadbała zarówno o akcenty patriotyczne, jak i doskonałą rozrywkę w postaci zagranich z werwą przebojów filmowych. Wybrzmiały też strofy poezji – wiersze recytowała Małgorzata Kożuchowska – gość specjalny, dla której bal stworzył okazję do odwiedzenia rodzinnego miasta. W dalszej części zabawy aktorka poprowadziła aukcję obrazów, skutecznie włączając się w jedną z licytacji. Na uczestników balu czekały też inne atrakcje: uroczysty polonez, licytacja niespodzianek, wspólne śpiewanie pieśni patriotycznych przy akompaniamencie kapeli, muzyka taneczna grana na żywo czy romantyczny taniec ze świecami. Jak co roku – było uroczyście, radośnie i elegancko, w duchu nowej kultury, wolnej od używek i wszystkiego, co zniewala człowieka.

Tomasz Strużanowski

ODLEGŁOŚCI

Nowe kręgi w rejonie Grębocin

Kowalewo Pomorskie ma drugi krąg. W dniu 24 października w Lipnicy odbyła się uroczystość przyjęcia nowego kręgu do naszej wspólnoty. Moderatorem jest ks. Andrzej Jakielski, zaś pierwszymi animatorami Małgosia i Dawid Rosik. Tego samego dnia odbyło się ich pierwsze samodzielne spotkanie. Wielka to dla nas radość. Mieliśmy zaszczyt ich pilotować. Duchu Święty prowadź ten krąg i każde jego małżeństwo.

W Grębocinie tworzy się piąty krąg. Po półrocznym okresie ewangelizacji w dniu 3 listopada młode małżeństwa wypowiedziały słowa wyboru Jezusa jako swego Pana i Zbawiciela. Moderatorem jest ks. Dariusz Aniołkowski, a pilotują go Ania i Sławek Sadowscy. Życzymy wzrastania w Panu.

Kasia i Marek

Wydarzenie ewangelizacyjne Polska pod Krzyżem - refleksja

Mija już kolejny tydzień, odkąd w sobotę 14 września 2019 r. w Kruszyńcu pod Włocławkiem Polacy tłumnie zgromadzili się pod Krzyżem. Wraz z mężem również mieliśmy tę łaskę, by dotrzeć pod ten Krzyż – znak naszego Pana i Zbawiciela.

Mimo obecności tłumów ludzi mogliśmy usłyszeć głos Boga i Jego odpowiedź dokąd nas posyła i jakie zadania przed nami stawia. Mnie osobiście dotknęły słowa, jakie podczas konferencji o księdzu Dolindo Ruotolo przekazała autorka książek o tym wspaniałym kapłanie. Ksiądz Dolindo nigdy nie odszedł spod Krzyża i swoją postawą uczy nas tego samego. Wśród wielu trudnych doświadczeń, które dotyczyły go w życiu, bardzo przeżył rozstanie swoich rodziców, które w konsekwencji doprowadziło do rozdzielenia rodzeństwa. Przeżywał on bardzo, że nie znalazł się nikt, kto pomógłby uratować małżeństwo jego rodziców... Te słowa bardzo mnie poruszyły, a zestawione ze słowami Matki Bożej, wypowiedzianymi do dzieci w Fatimie, że największy atak szatana skierowany będzie na małżeństwa i rodziny – zobowiązują do zastanowienia się nad tym, co mogę zrobić ja, co możemy zrobić jako mał-

żonkowie, co może zrobić każdy z nas, by pomóc ratować małżeństwa i rodziny. Każde sakramentalne małżeństwo jest do uratowania. Jeśli wierzymy w Pana Boga, wiermy też Jego słowom – co Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela... Możemy o tym świadczyć swoją postawą pięknie przeżywanego małżeństwa, możemy umacniać tych, którzy przeżywają małżeńskie trudności, choćby dobrym słowem czy udzieleniem jakiejś pomocy – każdy na miarę swoich możliwości. Możemy modlić się za siebie wzajemnie, a w sposób szczególnie za małżeństwa przeżywające trudności. W tym świetle jakże ważna i cenna jawi się inicjatywa DK rozpoczęta w święto Świętej Rodziny 30 grudnia 2018 r. – Sztafeta Modlitwy. Dołączmy do niej, by nigdy nie została przerwana, by nigdy nie zabrakło tych, którzy pomogą uratować małżeństwo...

Renata

– dziecko Rodziców, którym Pan Bóg udzielił łaski wzajemnego wybaczenia i pojednania się po wielu latach rozstania i różnych zawirowań losu... I za to wszystko Chwała Panu.

ORAR II° w Nowej Wsi Szlacheckiej - świadectwo

W dniach 12–17 sierpnia 2019 r. byliśmy na Oazie Rekolekcyjnej Animatorów Rodzin (ORAR) II w Nowej Wsi Szlacheckiej w diecezji toruńskiej. Obejmowała ona 4 pełne dni, a także dzień przyjazdu z zawiązaniem wspólnoty oraz dzień wyjazdu z godziną świadectw. Uczestnicy przybyli z wielu różnych diecezji. Program ORAR-u II przygotowywał nas do bycia animatorami w swoich kręgach. Jesteśmy bardzo zadowoleni z przeżytych rekolekcji. Konferencje dokładnie wyjaśniały nam po kolei: kim jest animator, jakimi cechami powinien się odznaczać, jak prowadzić spotkania, czego unikać (czyli powtarzające się błędy), wreszcie omawialiśmy rolę kapłana podczas spotkań. Ponadto w tzw. międzyczasie mogliśmy zadawać pytania prowadzącym, z czego chętnie korzystaliśmy, aby rozwiązać swoje wątpliwości. Pozwoliło nam to nabrać pewności w różnych obszarach, które nie były dla nas jasne. Z innymi uczestnikami mogliśmy wymienić się dotychczasowymi doświadczeniami, co stanowiło wiel-

kie ubogacenie. Program był wypośrodkowany tak, że był czas na pobycie z rodziną i odpoczynek. I nawet z trzymiesięcznym niemowlakiem dało radę wziąć w nim udział. W czasie rekolekcji cieszyliśmy się niesamowicie dobrym składem diakonii wychowawczej: pełnymi serca, humoru i wigoru siostrami pasterkami oraz świeckimi paniami, również z doświadczeniem pracy z dziećmi zdobytym w Skautach Europy. Kolejną składową, która przyczyniła się do zadowolenia z wyjazdu, było nasze miejsce zamieszkania, czyli XVII-wieczny dworek z zielenią wokół, boiskiem oraz z pięknym widokiem na pobliskie, leżące niespełna 200 m dalej, jezioro. Przez te kilka dni Pan Bóg prowadził nas, umacniając w więzi ze sobą i współmałżonkiem. Mówił nam, że nas wybrał, że jesteśmy światłem dla świata, a równocześnie przestrzegał, że bez Niego nic nie możemy uczynić i zapewniał o Swojej pomocy.

Asia i Arek

Charyzmaty i zobowiązania w DK – Otwock - świadectwo

Szczęście Boże! Pragniemy podzielić się rekolekcjami przeżyтыми w Otwocku - „Charyzmaty i zobowiązania w Domowym Kościele”.

Na rekolekcje zapisaliśmy się w kwietniu jako ostatnia para. Nasz wyjazd komplikowały sprawy związane z pracą. Po przyjeździe na miejsce naszego 6-dniowego pobytu w Domu Rekolekcyjnym Księży Pallotynów zabłysło światło Ducha Świętego - po wejściu do naszego pokoju okazało się, że wszystkie materiały leżące na stoliku były przygotowane perfekcyjnie wraz z teczką animatora. Już pierwszego dnia podczas adoracji Pana Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie uświadomiliśmy sobie, jak bardzo jesteśmy wdzięczni Jezusowi oraz moderatorom Ani i Grzegorzowi, którzy nas przyjęli na tegoroczne rekolekcje.

Każdy błogosławiony dzień poświęcony był zobowiązaniom w Domowym Kościele.

Jesteśmy 6 lat we wspólnocie Domowego Kościoła, przeżyliśmy już podstawową formację, ale tutaj w sposób szczególny uświadomiliśmy sobie, jak bardzo ważne są zobowiązania. Na tych rekolekcjach Pan postawił na naszej drodze wspaniałe małżeństwa z bogatym doświadczeniem, dzięki którym wzrastaliśmy z dnia na dzień. Na półtoragodzinnych spotkaniach dzieliliśmy się świadectwami, wspólną modlitwą oraz Słowem Bożym.

Początkiem każdego dnia był Namiot Spotkania – osobista modlitwa przed Najświętszym Sakramentem. Szczytem każdego dnia była Eucharystia celebrowana przez księdza Mariusza, na której głoszone było Słowo Boże skierowane również do dzieci.

Właśnie tu na rekolekcjach uświadomiliśmy sobie jeszcze bardziej, jak ważne są nasze zobowiązania. Przedostatniego dnia rekolekcji przeżyliśmy dialog małżeński, do którego pięknym świadectwem zachęcili nas nasi moderatorzy. Natomiast w nocy przed Najświętszym Sakramentem ponawialiśmy sakrament małżeństwa – kapłan modlił się nad nami oraz błogosławił na dalsze lata podążania wspólną drogą do świętości.

Konferencje tematyczne były wspaniale przygotowane przez moderatorów i kapłana, poparte świadectwami z życia.

Dziękujemy Panu Bogu, moderatorom Ani i Grzegorzowi z diecezji toruńskiej oraz kapłanowi ks. Mariuszowi za dobro, którego doświadczyliśmy i przeżyliśmy w tym błogosławionym czasie.

Z tak cudownych rekolekcji wyjeżdżamy umocnieni i ubogaceni treściami przeżytych rekolekcji. Jesteśmy wdzięczni za klimat duchowości. Zachęcamy małżeństwa do udziału w rekolekcjach tematycznych poświęconych charyzmatom i zobowiązaniom.

Bożena i Jan Chraślowski z Łap (diec. łomżyńska)

Radość w Ewangelii – Ewangelia radością - świadectwo

Jesteśmy małżeństwem od 23 lat, w Domowym Kościele formujemy się od 2000 r. Wszystkie szanse, które daje nam Ruch kształtują nas indywidualnie, pomagają budować jedność małżeńską i przybliżają nas do naszego Ojca, jak również do siebie nawzajem. Dużą rolę w naszej formacji odgrywają rekolekcje DK. Już w pierwszym roku naszej przynależności do wspólnoty uczestniczyliśmy w OR I st. Była ona dla nas tak wielkim przeżyciem duchowym, że od tamtego czasu nie możemy sobie wyobrazić wakacji bez udziału w rekolekcjach. W tym roku przeżyliśmy rekolekcje „Radość w Ewangelii - Ewangelia radością”, zorganizowane przez Helenkę i Włodka Coghénów. Nad całością czuwał, omadlał nas i dbał o nasz duchowy rozwój nasz Anioł, charakteryzujący się anielską cierpliwością, czyli ks. Dariusz Aniołkowski (nazwisko zobowiązuje...). Jesteśmy osobami dość radosnymi, dlatego temat rekolekcji przykuł naszą uwagę i postanowiliśmy w nich uczestniczyć. Nie zawiedliśmy się, bo były to najbardziej radosne rekolekcje, w jakich uczestniczyliśmy. Ku naszemu zaskoczeniu dużą liczbę uczestników stanowiły starsze małżeństwa (staż małżeński około 40 lat). My ze swoimi 23 latami w małżeństwie byliśmy niemal jak żółtodzioby... Wspaniale było patrzeć na ludzi, którzy mimo swego wieku i wspólnie przeżytych lat, wciąż kochają się młodzieńczą miłością, troszczą się o siebie, okazują szacunek i czułość.

Bardzo budujące były spotkania w grupach, gdzie mogliśmy podzielić się świadectwem swojego życia, wysłuchać świadectw innych małżeństw i jeszcze bardziej utwierdzić się co do słuszności kroczenia drogą, którą wybraliśmy w DK. Ruch nasz daje nam gotowe, sprawdzone środki, służące budowaniu jedności małżeńskiej. Wystarczy włożyć trochę wysiłku, by z nich skorzystać, a w zamian zyskamy piękną miłość na długie lata. Bardzo przemawiały do nas konferencje ks. Dariusza – po imieniu nazywał to, co było gdzieś uśpione w głębi w sercu. Zawsze będziemy pamiętać, jak podczas pierwszej konferencji mówił m.in. o poczuciu własnej wartości. Trafił w samo sedno – nie możemy jej budować na podstawie naszych zalet (a właściwie: darów darmo nam danych przez Pana), gdyż za-

wsze znajdzie się ktoś, kto będzie ładniejszy, zdolniejszy, bardziej inteligentny, kto będzie lepiej grał w tenisa czy szachy... Godność zyskujemy dzięki temu, że jesteśmy dziećmi Boga. Nikt nie jest w stanie nam tego odebrać.

To, co napisaliśmy, jest naszym wspólnym świadectwem z rekolekcji. Jeżeli zaś chodzi o moje indywidualne przeżycia, to muszę powiedzieć, że ostatnie miesiące roku szkolnego były dla mnie czasem szczególnie trudnym duchowo. Zatraciłam gdzieś pokój serca i wpływało to niekorzystnie na moją osobistą relację z Panem Bogiem – podczas Namiotu Spotkania czułam się rozkojarzona, trudno było mi usłyszeć, co Bóg do mnie mówi, na mszy świętej brakowało mi skupienia. Te odczucia wpływały na mnie zniechęcająco. Bardzo czekałam więc na rekolekcje i możliwość wyciszenia serca. Od pierwszego dnia rekolekcji starałam się ofiarowywać to Bogu, wiedząc że On może wszystko uleczyć. Skorzystałam też z sakramentu pokuty i pojednania. Dziękuję ks. Dariuszowi za poświęcony czas, rozmowę na temat moich duchowych rozterek i rozgrzeszenie.

O owocach rekolekcji mogę mówić z perspektywy dwóch tygodni po ich zakończeniu. Bóg obdarowuje mnie pokojem, choć wiem, że nic nie jest dane raz na zawsze i trzeba włożyć wiele wysiłku, by ten pokój utrzymać. Najważniejsze jest jednak dla mnie to, że Pan Bóg dał mi pragnienie uczestniczenia w codziennej mszy świętej. Wiem, że pragnienie to jest wielką łaską i bardzo za nie dziękuję.

Bardzo dziękujemy Helence i Włodkowi, Gabrysi i Wojtkowi, Magdzie i Januszowi, a przede wszystkim ks. Dariuszowi za zorganizowanie i poprowadzenie tych rekolekcji. Wszystkim zaś uczestnikom dziękujemy za serdeczną atmosferę i zbudowanie tak wspaniałej wspólnoty zaledwie w ciągu tygodnia. Niezależnie od tego, w jakiej części kraju mieszkamy, jakie mamy wykształcenie i dorobek zawodowy, jaki mamy status materialny, w jakim jesteśmy wieku czy jaki mamy bagaż doświadczeń życiowych – wszyscy jesteśmy dziećmi Boga i przy pomocy DK możemy wspólnie zdążać do naszego Ojca.

Chwała Panu!!!

Iwona i Tomek z archidiecezji białostockiej

DOMOWY KOŚCIÓŁ
DIECEZJI TORUŃSKIEJ
GAŁĄZ RODZINNA RUCHU ŚWIATŁO ŻYCIE

Zapisy:

Justyna i Karol Strzałkowscy

strz.karol@gmail.com

Tel. 692 631 318

Sztafeta Modlitwy
w intencji Rodzin

ks. Jacek Pleskaczyński SJ - żył z nami i odchodził z nami ...

Kościół katolicki na przestrzeni wieków zawsze był wsparciem w walce o naszą wolność i tożsamość narodową. W latach 80. minionego wieku dla toruńskiej solidarnościowej opozycji osobowym wsparciem byli katolicy księża: Józef Nowakowski, Stanisław Kardasz i nieco zapomniani ks. Jacek Pleskaczyński (SJ).

Tu w Toruniu o. Jacek był założycielem *Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego* i duszpasterzem zawieszzonego *Kręgu Instruktorskiego, Czarna Trzynastka*. Krąg po zawieszeniu kontynuował cotygodniowe spotkania także dla wymiany bibuły – *Nasz Ślad*. Kasia i Jacek Podolscy tamten czas zapewne zachowali w pamięci (!).

Blisko 35 lat temu, bo 19 listopada 1984r., na mszy św. w Górsku, której przewodniczył ks. Stanisław Małkowski (przyjaciel zamordowanego ks. Jerzego Popiełuszki), o. Jacek zainicjował utworzenie toruńsko-warszawskiego *Komitetu upamiętniającego miejsce dramatu uprowadzenia ks. Jerzego*. Współprzewodniczyli mu: Biskup Marian Przykucki Ordynariusz Chełmiński oraz Karol Górski, profesor UMK. Ksiądz Jacek przez wszystkie te lata sekretarował Komitetowi. W podziemnych strukturach toruńskiej Solidarności w latach 1984/85 był członkiem tajnego konwentu doradców regionu. W bydgoskim kościele p/w św. Andrzeja Boboli na mszach świętych za Ojczyznę, gromadzących rzesze wiernych, głosił patriotyczne kazania głęboko osadzone w Ewangelii. Nie używał wielkich słów i daleki był od patosu. Prawdziwy do bólu i kochany za swoją zwyczajność. Kształtowało go kapłaństwo ks. Jerzego Popiełuszki. Znał kazania Błogosławionego, jego męczeństwo i szczegóły procesu toruńskiego.

Na żądanie toruńskiej SB o. Jacka z dnia na dzień przeniesiono do Łodzi. Tam w latach 1985–1989 z upoważnienia Stefana Miecznikowskiego (SJ) kierował duszpasterstwem akademickim (DA) o. jezuitów. Przewodniczył mszom świętym dla harcerzy, licealistów, studentów i twórców. Opiekował się galerią sztuki niezależnej *Nawa Św. Krzysztofa*, którą w piwnicy przy ul. Sienkiewicza łączył z cotygodniowymi spotkaniami przedstawicieli niezależnej kultury ze studentami, redagującymi *Biuletyn Informacyjny NZS Politechniki Łódzkiej*. Na Roztoczu i w Gorcach przez wiele lat organizował obozy dla studentów i licealistów, oparte na formacji katolickiej i łączone z wykładami działaczy opozycji antykomunistycznej.

Mimo inwigilowania przez służby PRL-u, wspierał represjonowanych i prześladowanych. Był jednym z kilku kapłanów, którzy 9 sierpnia 2010 roku, w pamiętną *Noc szyderców*, z różańcem w ręku na Krakowskim Przedmieściu, bronili Krzyża. Był duszpasterzem organizacji pro-life i kobiet z syndromem poaborcyjnym, kapelanem warszawskiego szpitala MSWiA i więzienia przy ul. Rakowieckiej. Wymagający nauczyciel i przełożony.

W 2016 roku o. Jacek zainicjował przekazanie do kapli-

cy Pałacu Prezydenckiego relikwiarza z relikwiami św. Andrzeja Boboli, wykonanego w 1938 roku, a przechowywanego latami w zakonnej celi.

W czasie tworzenia Muzeum Żołnierzy Wyklętych przy Rakowieckiej, dzięki gromadce życzliwych ludzi, o. Jacek podjął się kompletnego wyposażenia kaplicy muzeum w nowy sprzęt do sprawowania Eucharystii: ołtarz i meble, naczynia i szaty liturgiczne, ambonkę i inne cenne drobiazgi.

Był przyjacielem Anny Walentynowicz, Zofii Pileckiej-Optułowicz, premiera Jana Olszewskiego i wielu innych. Prezes Instytutu Pamięci Narodowej dr Jarosław Szarek, odznaczył o. Jacka *Krzyżem Wolności i Solidarności*, nadanym 26 lutego 2019 roku przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę. Wręczenie prezydenckiego wyróżnienia, z uwagi na stan zdrowia o. Jacka, miało mieć charakter indywidualny i kameralny. I... zjechali się chyba wszyscy z różnych środowisk i miejscowości – starzy przyjaciele z Torunia, Bydgoszczy, Łodzi, Lublina, przemieszani z nowymi znajomymi. Wśród zebranych byli min. Zofia Pilecka-Optułowicz – córka Rotmistrza Pileckiego, Jacek Pawłowicz – dyrektor Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL, Stanisław Michalkiewicz – publicysta, Ewa Pierścionek – artysta architekt z Komitetu upamiętniającego miejsce uprowadzenia ks. Jerzego Popiełuszki w Górsku, Agnieszka Bohdanowicz i Piotr Swaczyna z Łodzi, Piotr Łukaszewski z Torunia – członek Komitetu, pełnomocnik o. Jacka do reprezentowania go przed IPN i Urzędem do Spraw Kombatantów oraz wielu, wielu innych, cichych bohaterów solidarnościowego podziemia lat 80.

Trzeba też dodać, że o. Jacek 14 czerwca 2019r. w Pałacu Prezydenta RP został odznaczony *Krzyżem Oficerskim Orderu Polonia Restituta*, a Szef Urzędu do Spraw Kombatantów 28 czerwca br. potwierdził dla ks. Jacka status działacza opozycji antykomunistycznej. Wcześniej, bo w 2016 roku, Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego uhonorował o. Jacka Złotym Medalem *Unitas Durat Palatinatus Cuiaviano-Pomeraniensis*.

Choroba go nie oszczędzała. Zmarł 17 sierpnia 2019 roku, miesiąc po naszym ostatnim spotkaniu, mając 71 lat. W Sanktuarium św. Andrzeja Boboli i na warszawskich Powązkach 21 sierpnia br. żegnały go tłumy.

Modlitwą i kwiatami żegnaliśmy cierpliwego spowiednika, ignacjańskiego rekolekcjonistę z Centrum Duchowości w Częstochowie, rozkochanego w św. Andrzeju Boboli, ks. Piotrze Skardze, muzyce, wrzosach, Roztoczu i Gorcach, które wypełniał obozami licealistów i studentów dla budowania ducha katolickiego i patriotycznego.

Biało-czerwonymi kwiatami żegnał o. Jacka Prezydent Andrzej Duda oraz posłowie, a wśród nich Antoni Macierewicz oraz Jan Pospieszalski, i dziesiątki tych, których przez lata kształtował dla Boga i Ojczyzny.

Przy trumnie, z modlitwą i wdzięcznością, składaliśmy Panu Bogu dziękczynienie za dar postawienia o. Jacka na naszych krętych życiowych ścieżkach.

Staliśmy, pytając się wzajemnie, jaką częśćkę z siebie na trwałe w nas zostawił...

- z niestrudzonego odkrywania Ewangelii i świętości św. Ignacego Loyali, pokładów wiary i Bożej miłości,
- z pouczającej wrażliwości, świadectwa prawdy w słowach i postawie;
- z dociekania prawdy i trzeźwej oceny rzeczywistości;
- z uszczypliwego poczucia humoru oraz trafnej i wnikliwej oceny życia społecznego i politycznego;
- z rekolekcji, konferencji, mądrych i ciepłych kazań, których czasami do końca nie ogarnialiśmy;

- z Mateuszowego napomnienia (Mt 20.16): „ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi”.

Księżu Jacku, otulamy Ciebie modlitwą, nie dostrzegając już granicy między nauczycielem a przyjacielem. Ojciec Padre – tak czasem Cię nazywaliśmy – opowiedz Panu Bogu o naszych radościach, pragnieniach i zatroskaniu o Górsk koło Torunia. Będziemy trwać w modlitwie z nadzieją, że dobry Bóg da Ci miejsce z ładnym widokiem na roztoczańskie wrzosowe pola z gromadą ptaków szczebioczących o świcie...

Spoczywaj w pokoju.

Piotr Łukaszewski

Wspomnienie zmarłych członków Domowego Kościoła

Spotkaliśmy się 16 listopada 2019 roku w Toruniu w kościele pw. Matki Bożej Zwycięskiej i św. Jerzego na mszy św. i różańcu za zmarłych członków Domowego Kościoła.

Dziesiątki różańca były poprzedzone przygotowanym rozważaniem i wspomnieniem z imienia i nazwiska każdej omadlanej zmarłej osoby. Jednak najbardziej wzruszające były płomienie zapalonych zniczy, których wraz z każdą dziesiątką przybywało na stopniach ołtarza. Symbolizowały one każdego, kto odszedł już do Pana. Gdy umilkła ostatnia zdrowaśka, mogliśmy się przekonać, jak liczny orszak swoich orędowników mamy w Niebie. Tych zapalonych zniczy było ponad 90. Spójrzmy no tak, że tworzą oni 9 kręgów, czyli mamy siódmy rejon niebiański. Nie zapominajmy o tym, jak wielka siła drzemie w tych, których nie ma już pośród nas. Po nabożeństwie znicze te trafiły na cmentarze.

Dziękujemy rejonowi Grębocin – Bielawy – Kowalewo Pom. – Papowo Toruńskie za przygotowanie czuwania. Gratulujemy pomysłu pięknej aranżacji na stopniach ołtarza.

Dziękujemy również zespołowi Gaudium Vitae z Papowa Toruńskiego za muzyczną oprawę tego wieczoru.

„Zamknij buzię arbuzie” - zwróćmy uwagę na to, jak oddychają nasze dzieciaki

Oddychanie jest czynnością fizjologiczną i automatyczną, nad którą najczęściej niewiele się zastanawiamy. Sposób, w jaki oddycha dziecko ma jednak znaczący wpływ na jakość jego mowy.

Prawidłowe oddychanie w czasie spoczynku powinno odbywać się przez nos przy zamkniętych ustach, gdyż tylko taki tor oddechowy zapewnia właściwy rozwój aparatu mowy (mięśnie mimiczne twarzy są prawidłowo napięte, język unosi się do wałka dziąsłowego, prawidłowo pracuje podniebienie miękkie). Ponadto wdychane powietrze ulega wówczas ogrzaniu, częściowemu oczyszczeniu oraz nawilżeniu, przez co rzadziej pojawiają się infekcje górnych dróg oddechowych.

Niestety spotykamy coraz więcej dzieci, które cały czas oddychają przez usta. Do najczęstszych przyczyn takich zaburzeń zalicza się przerost trzeciego migdałka, skrzywienie przegrody nosowej, a także utrwalenie się nawyku oddychania przez usta na skutek długotrwałej niedrożności nosa spowodowanej alergią bądź często nawracającymi infekcjami wirusowymi czy bakteryjnymi.

U dziecka oddychającego przez usta dochodzi do opuszczenia żuchwy, obniżenia napięcia mięśniowego warg, układania się języka na dnie jamy ustnej i napierania na dolne siekacze, co wiąże się z nieprawidłową pozycją spoczynkową języka, nieprawidłowym polykaniem i powstawaniem wad zgryzu. To z kolei przyczynia się do nieprawidłowej wymowy głosek t, d, n, s, z, c, dz, ś, ź, ć, dź, sz, ż, cz, dż, l, r.

Aby nasze dziecko dobrze się rozwijało, należy obserwować jak oddycha podczas zabawy, rysowania czy spania. Zwróćmy uwagę na następujące sprawy:

Jeżeli dziecko ma otwartą buzię a wiemy, że nos jest drożny, to przypominajmy o zamykaniu ust. Starajmy się nie dopuszczać do „wiecznego” kataru. Można stosować płukanie nosa wodą morską. Jeżeli jest to katar alergiczny, to szukajmy pomocy u specjalisty. Poprawę w oddychaniu przez nos może przynieść układowanie dziecka na bok w czasie snu.

Wykonujmy z dziećmi ćwiczenia oddechowe, np. wdech i wydech nosem, kilkusekundowe naprzemiennie oddychanie tylko jedną dziurką nosa, zabawy polegające na dmuchaniu na bańki mydlane, piórka czy kulki styropianowe.

Na spacerzy warto zakładać dzieciom czapki wiązane pod brodą, co sprzyja zamykaniu buzi.

Neurologopeda
Agnieszka Białek

Przemyślenia mamy Cnota umiarkowania

W dotychczasowych naszych rozważaniach omówiliśmy sobie, jak kształtować w naszych dzieciach cnoty roztropności, męstwa i sprawiedliwości. Starłam się pokazać, jak ważne i pomocne są te cnoty w wychowaniu. Dzisiaj pochyliłam się nad cnotą umiarkowania. Jest to cnota niezwykle pomocna w pracy nad charakterem, ale trzeba mieć jasną świadomość jej wagi, aby ją kształtować w naszych wychowankach. Umiarkowanie pomaga nam wybierać to, co skromne, ciche, pokorne. Dzięki temu łatwiej znosimy przeciwności losu, kryzysy, przeszkody życiowe, których w życiu nie brakuje. Sposób, w jaki pokonujemy trudności dnia codziennego, w ostateczności decyduje o naszym zwycięstwie nad nimi i w konsekwencji o poczuciu szczęścia. Szczęśliwy ten, kto potrafi cieszyć się z małych rzeczy. A z czasem okazuje się, że te małe rzeczy są właśnie najcenniejsze. Pamiętajcie tę radość, gdy po długiej chorobie mogliście wyjść na powietrze zobaczyć drzewa i słońeczko? Jakże często nie doceniamy tych prostych radości na co dzień.

Cnota umiarkowania jest również jednym z lepszych zabezpieczeń przed popadaniem w nałogi i uzależnienia, nie tylko od używek. Dzieci, które od małego są uczone ograniczania sobie dobrych rzeczy, łatwiej zapanują nad pokusami do złego, gdy owe przyjdą. A kuszenie dotyczy każdego.

Jak jednak można tę cenną cnotę w dzieciach wyrabiać? Po pierwsze, powinniśmy być dobrym przykładem dla dzieci i sami starać się być umiarkowanymi w swoich zachowaniach w życiu codziennym. Jakże często nam się wydaje, że więcej znaczy lepiej... Dlatego łatwo porzucamy umiarkowanie i... kupujemy za dużo jedzenia, mamy w szafie za dużo ubrań, a mając już dobre rzeczy, chcemy mieć jeszcze lepsze... Zdarza się, że przyjmujemy postawę „jestem tego warta”. Ale po co? Oczywiście trudno nam będzie nauczyć dzieci postawy cieszenia się z małych rzeczy, jeśli sami takiej postawy nie będziemy w życiu praktykować.

Jak ćwiczyć cnotę umiarkowania? Uczmy radości z małych rzeczy, z prostych przyjemności. Uczmy dzielenia się tym, co mamy, nawet jeśli mamy niewiele. Każdy cukierek można podzielić. Tego mnie nauczyły pewne bliźniaczki, które kroily cukierka na trzy części – dla siebie i dla brata. Przeglądajmy nasze szafy z myślą, czy można się czymś podzielić z potrzebującymi. Tak samo czynimy z zabawkami i innymi rzeczami, rozglądajmy się za tymi, którym można by pomóc. I od małego uczmy dzieci rezygnowania z przyjemności jako „małych ofiarek”, jak mówiły dzieci fatimskie. Zawsze się znajdzie jakaś ważna intencja, dla której można się umartwić. To nie jest cierpiętnictwo, to wspaniała lekcja i umiejętność, jaką nasze dzieci dostaną w podróż zwaną życiem. Powodzenia.

Anna Wiśniewska

Wierzę w jednego Boga...

Po wysłuchaniu homilii wszyscy w postawie stojącej wypowiadają (lub śpiewają) **Wyznanie wiary**, nazywane także *Symbolem wiary* lub po prostu *Credo* (od pierwszego słowa tekstu łacińskiego). Analizowana tu modlitwa to po prostu krótki zbiór podstawowych prawd wiary, w które każdy uczestnik mszy św. musi wierzyć. Umieszczenie słów Credo właśnie w tym miejscu Eucharystii pozwala na publiczne wyznanie wiary, będące konsekwencją wysłuchanych czytań z Pisma Świętego.

Istnieje kilka sformułowań Wyznania wiary. Najbardziej znanymi i praktykowanymi są dwa teksty: tzw. *Symbol Apostolski* oraz tzw. *Symbol nicejsko-konstantynopoliński*.

Symbol Apostolski, popularnie określany jako „krótkie Credo”, jest starożytnym wyznaniem wiary praktykowanym przy udzielaniu sakramentu chrztu św. Miał on pierwotnie formę dialogu między udzielającym chrztu, a przyjmującym go. Poprzez trzykrotne pytanie chcący przyjąć chrzest wyznawał swoją wiarę. Ten schemat celebracyjny dotyczący wypowiedzenia swej wiary zachowany jest nadal w obrzędzie chrzcielny. Przypomnijmy sobie choćby pierwsze pytanie celebransa: „Czy wierzysz w Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?”. Ten Symbol Apostolski uważano za najstarszy i najkrótszy katechizm rzymski, przekazany właśnie przez nauczanie apostołów. W dzisiejszej liturgii Symbol Apostolski odmawia się przeważnie na mszy św. z udziałem dzieci. W porównaniu do związanych pytań chrzcielnych aktualny tekst mszal-

ny został nieco poszerzony. Rozpoczyna się od słów: „Wierzę w Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi” itd. Skrócony tekst Symbolu Apostolskiego w formie trzech pytań spotykamy w czasie mszy św. Wigilii Paschalnej (czyli w wigilię Zmartwychwstania Pańskiego). W czasie obrzędu nazywanego „odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych” celebrans zadaje nam pytania związane z treściami Symbolu Apostolskiego.

Najbardziej rozpowszechnioną i znaną formułą wyznania wiary jest tzw. **Credo nicejsko-konstantynopolińskie**. Rozpoczyna się ono, jak wiemy, od słów „Wierzę w jednego Boga...”. Tekst ten odwołuje się do definicji podstawowych prawd wiary, określonych przez dwa pierwsze w dziejach Kościoła sobory – właśnie w Nicei w 325 roku oraz Konstantynopolu w 381 roku. Wobec spotykanych wówczas w niektórych środowiskach błędnych twierdzeń religijnych należało określić najkrótszy, poprawny zbiór podstawowych prawd wiary. Zatem już od IV wieku w niedziele i w uroczyste dni powtarzamy we mszy św. nasze uwielbienie składane Trójjedynemu Bogu. W każdej recytacji Credo wypowiadamy zasadnicze prawdy wiary. Ta publiczna proklamacja istotnych reguł naszej wiary jest zawsze osobistą odpowiedzią na usłyszane w czytaniach mszalnych słowo Boże, a także przygotowuje zgromadzenie liturgiczne na skupiony i godny udział w eucharystycznej części mszy św. Recytacja słów Credo przypomina zarazem, że na liturgię mszy św. trzeba przyjść jako człowiek wierzący.

Ks. Jerzy Stefański

Pierwszym odpowiedzialnym za wychowanie dziecka jest rodzic

Jako rodzice mamy konstytucyjne i naturalne prawo do wychowywania swoich dzieci. To my, rodzice, jesteśmy w pierwszej kolejności odpowiedzialni za ich wychowanie i przygotowanie do życia w rodzinie i społeczeństwie.

Na Oazie Jedności Diakonii Życia w Częstochowie wysłuchaliśmy wykładu dr Błażeja Kmiecika o zagrożeniach seks edukacji naszych dzieci. Wiedza o tym jest niezbędna, bo kto ma wiedzę, ten ma władzę. Światowa Organizacja Zdrowia WHO opracowuje i wskazuje, kto i jak ma wychowywać dzieci. Dziś mamy wysyp ekspertów, którzy najlepiej wiedzą, co mają robić rodzice. Podają różne wiadomości, informacje, zalecenia i instrukcje, tylko nie informują o jednym – czy to jest dobre, czy złe. Edukacja seksualna nie mówi o konsekwencjach, ale o zabezpieczeniu się. Są trzy typy edukacji.

Edukacja seksualna typu A odnosi się do relacji – wychowywania tak, aby znać siebie i znać uczucia drugiej osoby (jest realizowana obecnie w naszym kraju).

Edukacja seksualna typu B mówi, że jeżeli uprawiasz seks, to bądź wierny. Ma ona na celu zahamowanie chorób przenoszonych drogą płciową.

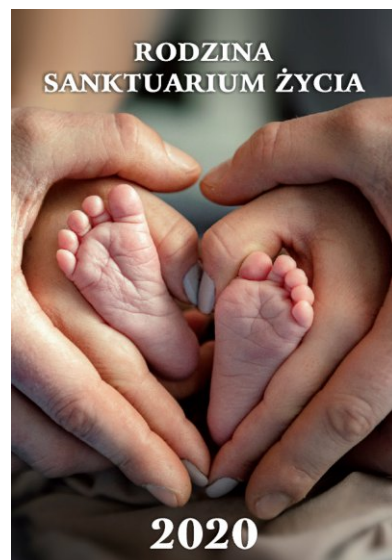
Edukacja seksualna typu C przekazuje, że nie ma ograniczeń – „realizuj własną seksualność, używaj środków anty-

konceptyjnych itp.” Ten ostatni typ wychowania był już w Polsce obecny przez 2 lata, kiedy dostępne były tabletki wczesnoporonne typu „dzień po” stosowane bez wiedzy i zgody rodziców, a także bez konsultacji z lekarzem.

Trzeba rozmawiać ze swoimi dziećmi, wtedy rodzic będzie wychowywał swoje dzieci, a nie je tresował. Trzeba pokazać dziecku, co jest dobre, a co złe. Dziecko ma naturalne poczucie wstydu i intymności i nie należy mu tego odbierać. Należy dziecku zapewnić poczucie bezpieczeństwa. Pierwszym ekspertem od dziecka są rodzice, dlatego że oni znają je najlepiej.

Polecamy książkę papieża Benedykta XVI „Rodzina uratuje Świat”.

Krystyna i Marek Sak
Diakonia Życia Ruchu
Światło Życie Diecezji
Toruńskiej.

Czas na kulturę

Muzykoterapia dla Seniorów

17.12.2019r. – godz. 11:00 i 12:30 CKK Jordanki

Inicjatywa ma na celu popularyzację metody muzykoterapii jako elementu stymulującego aktywność umysłową i fizyczną. Podczas zajęć wykorzystane będą m.in. technika improwizacji ruchowej, techniki wizualizacyjne oraz relaksacyjne. Będzie to jednocześnie okazja do integracji z innymi uczestnikami spotkań.

Na zajęciach wykorzystywany będzie instrument perkusyjny o nazwie RAV Vast. Jest to niemal w całości ręcznie wykonany metalowy bęben, posiadający otwory rezonansowe, wycięte laserowo w odpowiedni sposób, co wpływa na określenie skali tonów. Głębokie i wibrujące brzmienie instrumentu jest wykorzystywane w medytacji oraz w metodach muzykoterapii. Prowadzenie: Maja Wlazły

Mikołajkowa Symfonia Familijna

7.12.2019r. – sobota godz. 16:00 CKK Jordanki

W programie muzyczne spotkanie-niespodzianka z orkiestrą symfoniczną i Mikołajem.

Podczas cyklu koncertów dzieci wraz z opiekunami zostaną zaproszeni do wspólnej zabawy i eksploracji muzycznych tematów i utworów, wśród których znajdują się zarówno klasyka, jak i muzyka rozrywkowa czy filmowa.

Cykl przeznaczony jest dla dzieci od 6 roku życia wraz z opiekunami.

Audycje dla małżonków i rodziców

26.11 Katolik wobec rozvodu.

ks. Paweł Dubowik, krajowy duszpasterz Wspólnoty Trudnych Małżeństw SYCHAR Andrzej Szczepaniak

03.12 Cnota umiarkowania.

s. Urszula Kłusek, autorka książek o tematyce religijnej i wychowawczej; Katarzyna i Krzysztof Prusik – nauczyciele akademicy

10.12 Nie bój się Mnie przyjąć!

Zofia Dłutek z Katolickiego Ośrodka Adopcyjnego w W-wie

17.12 Przygotowania do Świąt Bożego Narodzenia w rodzinie

Julia i Janusz Stanecy, prowadzą www.niebieska-laweczka.pl

07.01.2020 r. W Nowy Rok wchodzimy z Nadzieją

ks. prof. dr hab. Ireneusz Mroczkowski

14.01 Umiłowanie Kościoła

o. Marek Wójtowicz SJ – dr teologii fundamentalnej, referent d/s Osób Konsekwanych Kurii Krakowskiej, rekolekcjonista

21.01 Kiedy wir obowiązków nie niszczy a buduje jedność małżeńską?

Beata i Marcin Mądry – autorzy książek i warsztatów dla młodzieży, współtworzący rekolekcje dla małżeństw, mówcy motywacyjni

28.01 Zawsze świeża radość z bycia razem na przykładzie błogosławionych Marii i Luigiego Quattrocchi

Magdalena i Grzegorz Kowalscy ze Wspólnoty Przymierza „Święta Rodzina”

04.02 Służąc innym – służymy samemu Jezusowi!

ks. Bogusław Augustowski – kustosz Sanktuarium MB Tuchowskiej, Grażyna i Kazimierz Karaś, Lucyna i Krzysztof Piątek

11.02 Płodność darem czy koszmarem?

dr Jacek Pulikowski

wtorki o 21:30

Peregrynacja obrazu Świętej Rodziny w Diecezji Toruńskiej

Kochani w naszej diecezji od 3 V 2020 zacznie się 3-letnia peregrynacja w parafiach obrazu Świętej Rodziny w znanej kaliskiej ikonie, celem jest umocnienie rodzin w wierze. Prosimy o codzienną, wytrwałą modlitwę w intencji błogosławionych owoców tej peregrynacji – aby jak najwięcej rodzin skorzystało z zaproszenia z żywą Osobą Jezusa Eucharystycznego, bo centrum przekazu wiary jest rodzina zgromadzona na Eucharystii.

Modlitwa o owoce peregrynacji obrazu Świętej Rodziny w Diecezji Toruńskiej

Boże, Ty w Świętej Rodzinie dałeś nam w sposób szczególny wzór życia małżeńskiego i rodzinnego. Prosimy o błogosławione owoce peregrynacji w naszej diecezji obrazu Świętej Rodziny.

Najświętsza Rodzino z wiarą i ufnością przedstawiamy Tobie pragnienia i potrzeby naszych małżeństw i rodzin. Prosimy Cię:

- za małżonków, o umocnienie ich wzajemnej miłości
- za rodziców oczekujących z nadzieją na mające urodzić się im dziecko
- za rozwijające się dzieci, które napełniają domy radością
- za dzieci zaniedbane i porzucone
- za młodzież, w której budzi się miłość
- za narzeczonych, którzy przygotowują się do małżeństwa
- za młode małżeństwa, aby korzystały z obecności Jezusa w sakramencie małżeństwa i wychowywały w wierze swoje dzieci
- za wdowy i sieroty, aby doświadczali miłości
- za chorych i cierpiących, by doznawali życzliwej opieki ze strony najbliższych
- za babcie i dziadków
- za rodziny skłócone i rozbite, o dar jedności

Święta Rodzino, módl się za nami!

DOMOWY KOŚCIÓŁ
DIECEZJI TORUŃSKIEJ